Pokrok Západu

PUBLISHED WEEKLY.

ublished by Pokrok Publishing Co., 1309-1311 Howard St.—Tel. 2913.

Subscription by mail, - $1.00 per year.

Vychází každou středu.

Vydává: Vydavatelská Spol. Pokroku.
1309 1311 Howard ul. — Telefon 2913.

Ohlášky.

Drobné a různé ohlášky uveřejňujem pouze, když peníze k objednávce přiloženy jsou. Za drobné ohlášky obyčejné velkosti, nepřesahující palec, čítáme 75 centů za třikrát. Za různá oznámení, blahopřání, úmrtí a jiné, čítáme $1.00 tři palce za každé uveřejnění. Nechť k. ?y proto přiloží objednávce tolik peněz, jak velkou ohlášku míti si přeje. Ceny ohlášek na delší dobu oznámí se ochotně na požádání.

Zásilky peněz

jsou nejbezpečnější, když se koupí na poště neb expressu "Money Order" a týž nám se zašle. Též v registrovaném dopise, aneb poukázkou bankovní jest zásilka jistá. Kdo chce platiti "checkem" na bank, nechť zašle o 25 centů více, proto že tolik musíme platiti banku za kolekci, aneb ať koupí směnku (draft) na Omahu, Chicago neb New York. Na místě drobných peněz přijmeme též i 1- a 2centové kolky. Všechny zásilky nechť jsou zaslány pod jednoduchou adresou pouze takto:

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Omaha, Neb., 12. října 1904.

Jednotlivců dobrá vůle,
ta všechno nezmůže,
spojí-li se množství v celek
to mnoho zpomůže.
"Nuž"—voláme, ku našemu
přátelskému kruhu,
"pomozte nám předplatným
svým
a splacením dluhů!"

Padesát roků hledají demokraté nějakou zásadu a ještě ji nenašli.

Až dosud ustupovali Rusové, nyní zdá se, že přichází řada na Japonce.

Ať jen Rusům vzejde
vítězství teď zoře,
by Japonců ústup
skončil až u moře.

Farmář byl prvním zakladatelem amerického bohatství; obchodník a průmyslník ho rozmnožili. Zvelebením obchodu a průmyslu zlepšily se zemědělské poměry a dnes je americký farmář s americkým obchodníkem tak úzce spojen, že úpadek jednoho znamená úpadek druhého. Daří-li se však jednomu dobře, daří se i druhému. Vzájemná důvěra činí z nich celek, jehož každá jednotlivá část má z něho společný prospěch. A na té vzájemné důvěře spočívá prospěch všeobecný. Měřítkem pro důvěru tu je záruka klidného politického rozvoje. Neklid politický oslabuje obchodní důvěru a ničí veškerý úvěr, takže ruku v ruce jde s ním neklid hospodářský. Hospodářský rozvoj Spoj. Států je jen výsledkem politického klidu. Kdo poruší klid ten, poruší i rozvoj země. A poněvadž na rozvoji tom závisí miliony obyvatelstva Sp. Států, je nepochybno, že všichni ti lidé státi budou na stráži, aby na jejich účet nebyly prováděny žádné politické experimenty demokratickou stranou, jež přivoditi by mohly hospodářskou katastrofu jako za Clevelanda.

Pro naše čtenářstvo bude zajisté zajímavo poznati úsudek největšího amerického farmera ve Spojených Státech o Rooseveltovi. Farmerem tím jest David Rankin z Missouri, který v letě zaměstnává 700 dělníků a používá ku pracím polním 250 potahů. Rankin píše v Leslie-ově týdenníku takto: "My, farmáři, máme mnohem větší zájem ve clu než kdokoliv jiný, neboť clo je v celku nám velice prospěšné. Mám rád Roosevelta, že jest bez bázně. Wall Street nemá ho ráda, poněvadž ho nemůže postrašiti a také se jí to nikdy nepodaří. Roosevelt snaží se provésti, co je dobré; on nesnaží se zničiti trusty k vůli politickému efektu, ale proto, že jednají proti zákonům. To je vše, co každý na něm žádá."

Ve vosím hnízdě.

Jest těžko střílet bez munice a jest těžko ve volebním boji zápasiti bez hospodářských zásad. Poněvadž demokratická strana nemá žádných zásad, jichž prospěšnost pro lid by byla samozřejmá, tu letos jest její boj dvojnásobně těžký a proto chápe se i některých ne zrovna poctivých prostředků, aby kandidátům svým trochu pomohla. Tak nedávno objevil se na západě v některých časopisech dopis, který prý zaslal president Roosevelt předsedovi unie jatkářů, Donnellymu v době stávky a v dopise tom odsuzováno bylo dělnictvo, zápasící za svá práva. Účel tohoto dopisu byl samozřejmý. Měl poštvati řady organisovaného dělnictva proti Rooseveltovi, ale špinavá ta zbraň místo aby byla Rooseveltovi uškodila, obrátila se proti původcům a oni postaveni byli na pranýř veřejnosti jako falšovatelé předsedou unie jatkářského dělnictva, Donnellym a museli veřejně doznati svůj podvod.

V minulém týdnu opět demokratický výbor v Chicagu chtěl vykořistit poslední stávku v jatkách pro kandidáty své strany a poněvadž černoši hráli vní úlohu Jidášův, tu byl povolán podávkový Tillman z již. Caroliny, aby v jatkách k dělnictvu promluvil a naklonil je k demokratické straně.

Schůze pořádána byla v České svobodomyslné škole v blízkosti jatek se nalézající, ale když tam podávkový demokratický státník vstoupil, tu netušil, že se octnul ve vosím hnízdě.

Tillman nevykládal ještě dlouho, jakou velikou přítelkyní dělnictva jest demokratická strana, když tu vystoupila jakási paní Lilian Sorbergová a přerušila Tillmana tímto vyzváním:

"Pravíte nám, senatore, že demokratická strana jest dělníkům příznivá, nuže, je-li tomu tak, proč postavila v čelo lístku kapitalistického soudce a milionáře?"

Tillman zůstal v rozpacích a když konečně na tuto otázku našel odpověď, tu tato zanikla v bouři souhlasu, jíž provázena byla otázka paní Sorbergové.

Druhá rána proti Tillmanovi vystřelena byla zase jiným posluchačem. Když onen vykládal, že Jih je rozhodně pro to, aby Filipincům dána byla svoboda, tu posluchač onen zvolal: "Je-li Jih takovým zastancem svobody a lidskosti, proč dovoluje ve svých státech dětskou práci, která jest hanbou našeho století?"

Na to zůstal Tillman odpověď dlužen, ale aby přivedl posluchače poněkud na svou stranu, tu zvolal k nim:

"Kdo přivezl sem černochy, aby zlomili vaši stávku?"

Jeden občan: Demokraté!

Tillman (v rozčilení): Oh, ne!

Jiný občan: A co je Harrison?

Tillman: Nepřišel jsem sem, abych pojednával o menších otázkách. Kdo vás porazil? Černoši. Přivezli jich sem 10,000. Až příště budete stávkovati, přivezou vám jich sem 20,000.

Jeden posluchač: To udělají, i když by Parker byl zvolen. Senatore, dovolte mi otázku. Vlastní černoši bavlnové továrny na jihu?

Tillman: Nikoli, nevlastní.

Posluchač: Nuže, kdo tam trpí bílé otroctví malých dětí? Jak to přijde, že na jihu, kde demokratická strana jest v absolutní kontrole, zlo dětské práce jest horší nežli kdekoli jinde na světě?

Tillman: To jest pro nás nová otázka a nebyla ještě nikdy předložena lidu. Já o ní nikdy neslyšel, nikdy jsem o ní nečetl, nic o ní nevím. (Veliký smích.)

Jedna žena: Vy jste pravil, že jsme byli oslové, když jsme volili republikánský lístek. Co bychom byli, kdybychom volili Parkera?

Hlas: — — — Hlupáci!

Tillman: A pro koho chcete volit, pakli ne pro Parkera?

Většina volá: Pro Debse! Debse!

Tato střelba otázek přivedla Tillmana tak úplně z konceptu, že zanechal další řeči, když viděl, že posluchačstvo jest příliš intelligentní, nežli aby nechalo do sebe cpáti starý humbug o přátelství demokratické strany k dělnictvu. Možná, že ještě tu a tam nějaký dobráček se najde, který tomu věří, ale přemýšlející a uvažující dělník se na ten humbug více chytit nedá, neboť demokratická strana přátelství své k dělnictvu ani těmi nejmenšími činy nedokázala.

Jak je vidět z této schůze, tu dělnictvo v těchto volbách se počíná klonit k socialismu více než v letech předešlých, ale praktický prospěch pro dělnictvo to nepřinese. Naše stanovisko pokud se týče socialismu jest známé. Kdo by nepřál dělnému našemu lidu, aby se postavení jeho zlepšilo, aby dostal úplný svůj podíl za vykonávanou svou práci? Každý spravedlivý, poctivý člověk musí státi na straně dělnictva, ale ono samo není dosti silné, aby mohlo obrátiti naše zařízení v jiný směr. Jen tenkráte, když obě naše základní třídy, rolnictvo a dělnictvo se spojí, tu nadejde jitřenka lepších dob pro nás, ale tyto dvě třídy musí nalézti jiné základy nežli je socialismus, jehož některé zásady jsou dobré a prospěšné, jiné ale nepraktické. K takovému spojení dojde jako k němu došlo v Novém Zélandu, do té doby však odevzdání hlasů pro socialistické kandidáty jest zbytečným jich zahazováním.

Přejete si míti vládu z lidu a pro lid?

Pakli ano, zde jsou důkazy, že takovou vládu poskytuje republikánská administrace.

Chtíce uniknouti tyranii a útiskům monarchických vlád, miliony dělníků hledalo nový domov ve Spojených Státech, jsouce přesvědčeni, že zde jest vláda z lidu a pro lid, a že tíha vlády není ani téměř znatelná, neboť každý občan zde požívá úplné neodvislosti a svobody ve všem svém jednání.

Před těmito miliony občanů předlehá nyní otázka, jakým způsobem mají hlasovati a na kterou stranu se vrhnouti, zdali na republikánskou či demokratickou.

Od občanské války, která učinila všechen lid zde svobodným a sobě rovným, měli jsme devět republikánských presidentův a dva demokratické; tedy 36 roků republikánské vlády a 8 roků demokratické.

Právě v přítomné době jest nutno tento zde uvedený fakt bedlivě uvážiti.

Zde máme vládu z lidu a pro lid. Většina zde vládne, hlas jednoho jest tak dobrý jako druhého, hlas dělníka má takovou cenu jako hlas milionáře. Z toho vysvítá, že když lid po 36 roků se prohlásil pro rep. stranu a pouze po 8 roků pro demokratickou, že uznal rep. stranu za daleko schopnější a že byl s výsledky, kteréž ve vládní správě docílila, daleko více spokojen, nežli s výsledky, jichž docílila demokratická strana. Lid si přeje administraci, jíž by mohl důvěřovati a poněvadž demokratické straně důvěřovati nemohl, tu její kandidáty u volebního osudí zamítal.

Všechny zákony, které kdy v kongresu byly ve prospěchu dělnictva a jeho zájmů prosazeny, prosadili republikáné. Tak ku př. Číňanům, jíž lacinou svou prácí poškozovali americké dělnictvo, byli hranice této země uzavřeny. Clem překažen byl přívoz laciných výrobků evropských a pojištěna tím práce americkému dělnictvu a tak mohli bychom uvésti ještě mnohé jiné příklady. Naproti tomu demokraté, když byly u vlády, ve prospěch dělnictva nehnuli ani prstem, ale naopak snížením cla strašlivě ho poškodili, jak pamětníci z r. 1893—1896 dobře vědí.

Nyní záleží to opět na občanstvu, aby rozhodlo, zdali chce míti další čtyry roky poctivé a pokrokové vlády, aneb zdali si přejou míti demokratickou vládu, jejíž neschopnost v minulých dobách tak smutným pro tuto zem způsobem byla prokázána a jež zavinila úpadek průmyslu a hospodářství, snížení cen hospodářských výrobků a snížení mzdy.

Bitevní loď Nebraska.

Náš žírný stát zastoupen jest v mocném loďstvu strýce Sama již také jednou bitevní lodí, jež spuštěna byla na vodu v Seatle minulý pátek.

Stavba této lodi, nesoucí jméno Nebrasky, autorisována byla kongresem dne 3. března 1899, avšak smlouva zbudování lodě podmiňující, nebyla podepsána až teprvé 7. března 1900.

Kongresním usnešením od r. 1899 do 1900 byla autorisována stavba pěti bitevních lodí a sice: Nebrasky, New Jersey, Rhode Islandu a Virginie.

Smlouvy pro čtyry tyto lodě zadány byly východním firmám, pouze loď Nebraska dána byla ke zbudování do Seatle, kde občané sebrali mezi sebou $100,000 a nabídli je podnikatelům tamní loděnice, aby tato mohla vítězně soutěžiti s východními firmami, což se jí také podařilo a stavba lodě Nebrasky byla jí zadána.

Stavba těchto lodí autorisovaných kongresem, byla vesměs zdržena. Virginia, jež staví se v Newport News, měla býti hotova v únoru tohoto roku, ale stavba její dosud není dokončena; Georgie, nalezající se ve stavbě v Bath, Me., jest 18 měsíců za vyměřeným časem smlouvy, New Jersey, jež stavěna jest ve Quincy, Mass., jest patnáct měsíců pozadu, Rhode Island jest též 15 měsíců zpozděn a stavba Nebrasky se opozdila o 17 měsíců.

Pozdržení toto zaviněno bylo obtížemi při dodávkách potřebného materiálu, ale v tomto roce učiněn na stavbách oněch lodí tak značný pokrok, že všechny dohotoveny budou v příštím roce.

V našich loděnicích stavíme nyní lodě s takovou rychlostí a dokonalostí, že žádná jiná námořní moc, vyjimaje Anglie, se nemůže v tom ohledu nám vyrovnati. Od španělsko americké války v roce 1898 rozmnoženo bylo naše loďstvo o tyto bitevní lodi prvé třídy: Maine, Missouri, Alabama, Illinois, Kearsarge, Kentucky a Ohio. Z lodí objednaných od roku 1900, Connecticut, Kansas, Louisiana a Nebraska se blíží k svému dokončení.

Nebraska má snosnost 15,000 tun a jest tudíž o 2,500 tun těžší nežli nová Maine a téměř o 5,000 tun těžší nežli Oregon.

Její úspěšné spuštění na vódu bylo triumfem podnikavosti a obětavosti občanů v Seattle.

Nebraska, jsouc jednou z nejdokonalejších a největších lodí na světě, bude na mořích světa důstojně representovati náš krásný stát.

Novinky z Butte, Neb.

Řád Lipany Z Č B J. v Lynch, Nebr., odbýval slavnost odhalení spolkového praporu dne 1. října. Počasí bylo krásné a slavnost se vydařila znamenitě. Súčastnily se řády: Bílá Hora z Verdigre v počtu 62 členů s praporem a hudbou; řád Karlín ze Spencer s praporem byl slušně zastoupen; dále byly zastoupeny řády: Soběslav I. z Fairfax, slušným počtem členů a Vyšehrad z Niobrara a Sladkovský z Pischelville delegacemi. Slavnostním řečníkem byl dr. Iška a řeč jeho se líbila všeobecně. Předseda slavnosti, p. Antonín Bašta, představil řečníka a sám několika dobře vybranými slovy vysvětlil účel slavnosti. Pak řečnil anglicky okresní soudce J. D. Lee a družičky přednesly několik přiměřených proslovů, jakož i matka a kmotra praporu. Byla to nejlepší slavnost, jaká se kdy v Lynch odbývala a každý byl s výsledkem spokojen. Slavnostní průvod, který se ubíral městem dvakrát, byl více než tři bloky dlouhý se třemi skvostnými prapory a dvěma kapelami. Průvod tento byl pro zdejší krajinu uchvacující. Druhý den bylo slyšeti od Američanů jen samou chválu. Po slavnosti následovala večeře a po večeři taneční zábava, která trvala až do "rána bílého".

Po krátkém odpočinku příští den shluklo se nás několik, že si půjdem prohlédnouti mlýn, který jest vlastněn českou společností a hnán jest silou ze dvou artézských studní. Voda z těchto studní je teplá a když vykonala svůj úkol ve mlýně, odtéká do potoka Ponca. Část této však teče do prostorné plovárny, kdež mladí i staří mají rozkošnou zábavu. Tak i my použili této příležitosti. Mezi námi byl též jeden potomek Abrahamův a jak každý ví, žid se vody bojí a proto i tento se držel od plovárny ve slušné vzdálenosti. Po chvíli ho to však unavilo a proto si přišel usednouti mezi společnosí. Jeden ferina, který se koupal, pozoroval jeho manévry a při první příležitosti, jež se mu naskytla, vplížil se za židáčka a šup s ním do vody, a druhý, již tam čekající, ho notně potopil a při tom ho křtil ve jménu Abrahama, Izáka a Jana Křtitele, což ovšem způsobilo ohromnou veselost pro kolem seskupené obecenstvo. — Minulé dva týdny byly bohaty na návštěvníky z Butte na St. Louiskou výstavu.

O. I. Know.

Český farmer zastřelen.

Nenadálá smrt zastihla minulý týden zámožného farmera Jiřího Jindřicha u Eleveth v Minn. Jakýsi neopatrný a neznámý střelec ho bezpochyby považoval za jelena a střelil po něm a také ubožáka zabil. Mrtvola jeho nalezena byla v lese nedaleko jeho farmy se rozprostírajícím.

Ne a ano.

Ne, abyste mysleli, že teplé a příjemné počasí vás uchrání od

bolestí svalů, údů a kostí.

Tyto se objevují v tisícerých různých způsobech. Ale všechny ty způsoby nemocí mohou rychle a jistě zhojeny býti upotřebením

St. Jakobs Oel

Nejlepšího hojivého léku.

Cena 25c a 50c.